

ἐπιμέλεια καὶ ἡ προσωπικὴ ἐπαγρύπνησις εἰς τὰ τέκνα τῶν δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς μωρὰς ἰδέας τοῦ κόσμου, συμφωνεῖ ὅμως καθ' ὅλα μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, μὲ τὴν φύσιν, μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπότητος, μετὸ συμφέρον καὶ μὲ τὴν ἠθικὴν. Τὸ νὰ ἀφίση τις ἐκουσίως καὶ χωρὶς ἀνάγκη τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τοῦ εἰς ἄλλους, ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἴδιον γονέων, ἀλλὰ καὶ ὅλως διόλου ἀπάνθρωπον καὶ σκληρόν.

Οἱ τοιοῦτοι δὲ γονεῖς ὡς λάβωσι παράδειγμα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα, ἅτινα ἐκ φύσεως δεικνύουσι τὴν ἀγάπην καὶ φροντίδα εἰς τὰ νεογνά τῶν.

(ἀκολουθεῖ)

Ν. Π.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ

Τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα εἶναι τὸ ὑψιστον τῶν ἐπὶ γῆς Ὑπουργημάτων, ὡς ἐπέχον τάξιν τῶν ἐπουρανίων ταγμάτων, καὶ ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἄκρου καὶ μόνου Ἀρχιερέως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦτο ἀνέκαθεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζουσα τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν μυστηριώδη πνευματικὴν χάριν καὶ δύναμιν τοῦ πανυψηλοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἐφρόντισε νὰ προαγάγῃ εἰς αὐτὸ τοὺς ἀρίστους καὶ κρατίστους ὄχι μόνον τοὺς ἐν τοῖς γράμμασιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς σεμνὸν καὶ ἐνάρετον βίον ἔχοντας καὶ κατ' ἐξοχὴν τοὺς εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐληλικότας. Ἐντεῦθεν ἀνεδείχθησαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἱεράρχαι πρότυπα ἀπαραμίλλου παιδείας καὶ ἀρετῆς, ἀκαμπτοὶ ἐν τῇ πίστει καὶ ἀκάματοι ἐν τῇ χριστιανικῇ ἀγάπῃ, οἵτινες ἐξήγειρον τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκκληξίν τοῦ κόσμου διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης.

Καὶ ὄντως, ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἡ διακονοῦσα ἀγάπη, εἶναι ὁ ἀπόστολος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης. Διὰ τοῦτο τὸ κρατίστον καὶ κυριώτατον γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς Ἐπισκόπου εἶναι ἡ ἀγάπη· αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθὴς πατὴρ τοῦ λαοῦ, ὁ ἔνθερμος φίλος τῶν δυστυχῶν, ὁ κηδεμὼν καὶ ὁ προστάτης παντὸς δυσπραγοῦντος. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ ἐγκόλλιον τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἐπισκόπου, εἶναι ἡ σφραγὶς τῆς σεμνῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ πολιτείας. Τὸ χάρισμα τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι τὸ μείζον χάρισμα, ἀλλὰ τοῦτο καταφαίνεται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ποιμενομένους, ἀλλὰ καθ' ἅπασαν τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος δὲν εἶναι κενὸς ἀγάπης. Μόνον

διὰ τῆς ἀγάπης εἶναι δύναμις θρησκευτικῆς μεγάλῃ καὶ ἀκαταγώνιστος, δυναμένη τελεσφόρως νὰ πράξῃ ὅ,τι καλὸν ἐν τῇ θεόδεν λαχούσῃ αὐτῷ Ἐπισκοπῇ. Ἄνευ τῆς χριστοδιδάκτου παραγγελίας τῆς Ἀγάπης, ὁ Ἐπίσκοπος δὲν δύναται νὰ δράσῃ, δὲν δύναται νὰ μετακινήθῃ, δὲν δύναται ν' ἀνυψωθῇ εἰς ἔργα μεγάλα, εἰς ἔργα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας! Ἄνευ τῆς ἐνεργοῦ ἀγάπης, ὁ Ἐπίσκοπος κεῖται ἐν μαρασμῷ καὶ ἀτονίᾳ πνευματικῇ, κεῖται ἐν θρησκευτικῇ νεκρότητι καὶ εἶναι ἐπίσκοπος ἄκαρπος. Μόνον ὁ ἐπίσκοπος τῆς ζώσης ἀγάπης δύναται νὰ ἀναρριπίσῃ τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα, νὰ σκορπίσῃ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, νὰ σαγήνεύσῃ, νὰ ἠλεκτρίσῃ, νὰ ἐμπνεύσῃ, νὰ μεγαλουργήσῃ, νὰ ἀγιάσῃ, νὰ θαυματουργήσῃ, ν' ἀλλάξῃ βίον καὶ ἦθη ὀλοκλήρου λαοῦ καὶ νὰ κάμῃ ἐκρηξίν θείου πυρὸς παρὰ τῷ ἑαυτῷ ποιμνίῳ, λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ γίνῃ ὑπόθεσις ζωῆς αἰωνίου. Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι φῶς ὁδηγοῦν καὶ φωτίζον τοὺς πιστοὺς τὴν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς αὐτῶν τελειοποιήσεως. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἦ φῶς λάμπον καὶ φωτίζον τὸ ἑαυτοῦ ποιμνιον ὀφείλει αὐτὸς πρῶτος νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὸ φῶς τῆς Ἀγάπης διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐκπέμπῃ εἰς τοὺς πιστοὺς τὰς φεγγοβόλους αὐτοῦ ἀκτῖνας τῶν ἀξιυμνήτων ἔργων, ἵνα φωτίζόμενοι οἱ πιστοὶ δοξάζουσι τὸν Πατέρα τῶν Φώτων. «Οὕτω λαμπράτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῖν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάζουσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ματθ. ε'). Ἡ ἔλλειψις ὅμως τοῦ φωτὸς τῆς ἀγάπης ἐξευτελίζει καὶ ταπεινοῖ τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα εἰς βάρος τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, μαρμαίνει τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα παρὰ τῷ λαῷ, δημιουργεῖ πολεμίους εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ψυχραίνει τὸν ζῆλον τῶν εὐσεβῶν, κρανύνει τοὺς ἐχρούς τῆς πίστεως, σκανδαλίζει καθόλου τὸ ἰχριστεπώνυμον πλήρωμα, καὶ φυγαδεύει τὸν Παράκλητον, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ φωτίζον καὶ ὁδηγοῦν τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὴν ὑπέροχον αὐτοῦ ἀποστολήν καὶ διακονίαν!

Διὰ τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀγάπης εἶναι ἡ ζῶσα καὶ ἔμψυχος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας· εἶναι ὁ κατὰ πάντα τέλειος Χριστιανός, ὁ πρόθυμος διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ νὰ θυσιάσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΣΙΣΕΙΣ

— Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

“Ολοι αὶ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι μακρὰς περιγραφὰς περὶ τῆς μεγάλης Οἰκουμενικῆς Διασκέψεως τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἡτις ἐγένετο ἐν Στοκχόλμῃ.

Ἡ διάσκεψις αὕτη ὡς σκοπὸν ἔχει νὰ συσφίξῃ τὰς ὑφισταμένας σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ καθορίσῃ μίαν κοινὴν τῶν ἐκκλησιῶν πολιτικὴν ἔναντι τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων,

Ἡ Σουηδικὴ πρωτεύουσα ἔμεινε κατάπληκτος ἀπὸ τὴν συρροὴν τῶν ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι ἀνήλθον εἰς τοὺς ἑξακοσίους. Ἀντεπροσωπεύοντο ἰδίως αὶ διαμαρτυρούμενοι καὶ ὀρθόδοξοι ἐκκλησιαῖ. Ὀλιγότεροι δὲ ἦσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν καθολικῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀρθοδόξων εἶναι ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θουατείρων Γερμανός διὰ τὸ Πατριαρχεῖον, ὁ Πατριάρχης τῆς Ρουμανίας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς βουγαρικῆς ἐκκλησίας.

Ἡ ἑναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως ἐγένετο τὴν 20 τρέχοντος. Προηγῆθη δέησις εἰς τὴν Μητρόπολιν, δεξιῶσις εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκήρυξε τὴν ἑναρξὶν τῆς διασκέψεως· προήδρυσαν κατὰ σειράν τέσσαρες ἀρχιεπίσκοποι ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἦτο καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θουατείρων.

Ἡ διάσκεψις θὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων 1) τὸ πρόγραμμα τῆς Διασκέψεως. 2) Τὸ παγκόσμιον οἰκονομικὸν πρόβλημα 3) αὶ διεθνεῖς σχέσεις, 4) ἡ ἑνωσις τῶν ἐκκλησιῶν, 5) ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφή.

— ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Γουσταῦδος κηρύττων τὴν ἑναρξὶν τοῦ Παγγρηστικῶν Συνεδρίου ἐν Στοκχόλμῃ ἐν τῇ ἐπιτοίᾳ του ἐτόνισεν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι τελεία, εἶναι καὶ θρησκεία ἀλλὰ δὲν πρέπει μόνον νὰ διδάσκειται ἀλλὰ καὶ νὰ ἐφαρμύζεται, διὰ νὰ φανῶσι αὶ ἐθνεσωτήριοι αὐτοῦ ἀρχαί. Πόσον ἀλλοία θὰ ἦτο ἡ κατάστασις τῆς ἀνθρωπότητος, ἐὰν ἕκαστος χριστιανὸς εἶχεν ὑπ’ ὄψιν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως Γουσταύου!

— ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΞΗΓΕΡΘΗΣΑΝ

Εἰς τὸ Λονδῖνον κατ’ αὐτὰς ἐκυκλοφόρησε τὸ Σοβιετικὸν φύλλον ἢ «Πράβδα». Οἱ ἀγγλοὶ ἐξηγέρθησαν διότι τὸ μπολσεβικικὸν τοῦτο φύλλον ἐκήρυττεν ἀρχὰς ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ φύλλον κατεσχέθη. Ἐν ᾧ θαυμάζομεν τὴν ἐθνικὴν στάσιν τῶν ἀγγλων ἔναντι τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ἀπογοητευόμεθα ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ἀπάθειαν τῶν Ἑλλήνων ἐναντι τῶν παντοειδῶν ἐχθρῶν. Τε-

αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τίθει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων». (Ἰωάν. ιβ', 9). Διὰ τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἀγάπης ὀλόκληρος ἀνήκει εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν παρὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος κληρονομήσαν αὐτοῦ Ποίμνην.

(ἀκολουθεῖ)

Ιερ. ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

λευταίως μανθάνομεν ὅτι ἡ ἔδρα τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας μετετέθη ἀπὸ τὴν Βιέννην εἰς τὰς Ἀθήνας !! Ὁ Ἕλληνας πάντοτε διακρίνεται διὰ τὴν φιλοξενίαν του!

— ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΗ!

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Μπαλτουίν ἐμίλων ἐπὶ ὅλης τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐκτός τῶν ἄλλων εἶπεν, ὅτι ἔταν ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ σωθῇ ἀφ’ ἑαυτοῦ, δὲν δύναται νὰ τὸν σώσῃ [οὐδεμία κυβέρνησις] τὸ αἷτιον τῆς παρατρουμένης κακοδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος ἐνυπάρχει ἐν αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ. Πρέπει ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀναγεννηθῇ! Καίτοι εἶναι πολιτικὸς δὲν ἐμελεγεῖ ὡσὰν θεολόγος; Ἀλλὰ μήπως οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἦσαν θεολόγοι;

— ΑΠΛΩΣΕΙΣ ΠΡΩΟΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Πάγκαλος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς σιμαντικὰ εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν τύπον:

“Θὰ λάβωμεν μέτρα κατὰ τῆς παρατηρουμένης ἐκλύσεως ἡθῶν, ἡ ὅποια ἔχει γενικώτερον κοινωνικὸν χαρακτήρα, ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ συχναὶ αὐτοκτονίαι τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ὅλοι ἔχουν καταληφθῆ ἀπὸ μίαν νευρασθένειαν, ἀπὸ μίαν ψυχοφθόρον νόσον. Θὰ λάβωμεν μέτρα αὐστηρότατα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ καὶ περιορισμὸν τῆς ἐκτροχιασθείσης νεότητος. Πραγματικῶς θὰ λάβωμεν ριζοσπαστικὰ μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ ὀργανώσωμεν τὸν ἐνοριακὸν κλήρον διὰ νὰ μᾶς ὑποβοηθῆσιν εἰς τὸ ἠθικοπλαστικὸν μας ἔργον.

— ΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ πολλοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀδ. Εὐταξίας εἶχεν ὑποδείξει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκυρώσεως τῶν γενομένων πρὸς ὄφελος διαφόρων συνεταιρισμῶν, ἀπαλλοτριώσεως δημοσίων καὶ μοναστηριακῶν οἰκοπέδων. Καὶ εἶχε προσέτι ἐξηγήσει ὅτι 300 ἑκατομμύρια διηρηθῆσαν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς πλουτισμὸν ὑπάρχοντων κερδοσκόπων. Εἶναι εὐτύχημα τῶρα ὅτι ἡ Κυβέρνησις σιέπτεται σοβαρῶς νὰ ἀκυρώσῃ ὀριστικῶς τὰς γενομένας ἀπαλλοτριώσεις.

— ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

“Ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον ὀλισθαίνει εἰς τὸν κατήφορον τῆς ἀνηθικότητος, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀρνηθῇ. Ἴδου τί λέγει καὶ εἰς καλλιτέχναις ἐκ τῶν ἀποτελούντων αὐθεντῶν εἰς τὰ ζητήματα τὰ θεατρικά. “Ἡ θεατρικὴ τέχνη καίτοι ῥόλον διεγερτικῶν. Τὰ θεάτρα μετεβλήθησαν εἰς σχολεῖα κοκοτῶν, ὅπου προσάγονται πρὸς ἐκπαίδευσιν τὰ κορίτσια τοῦ κοσμάκη”. Τὰ δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς παριστανόμενα ἔργα στηριζόμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ γαργάλισμα τῶν αισθησῶν εἶναι λάσπη, λάσπη λάσπη μετὴν ὅποιαν ποτίζουν, καὶ ταῖζον τὸ δόστυχο κοινὸν καὶ εἰς τὴν ὅποιαν βουτοῦν μέχρι λαίμου. Καὶ ἐν τοῦτοις μὲ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὑγιῶν καὶ ἠθικῶν ἐπιστημόνων, ἐξακολουθεῖ τὸ θέατρον νὰ εἶναι ὁ τροφὸδότης ὁ πνευματικὸς τῶν δυσμοίρων Ἑλλήνων.

— ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Διορίσθη ὡς Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου ὁ πλήρης θρησκευτικὸς ἐγγύς φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων φίλος κ. Σωτ. Δημητρόπουλος, οὗτινος ὁ διορισμὸς ἐπεκροτήθη γενικῶς, ὡς τοῦ μόνου καταλλήλου διὰ τὴν ἰερὰν ταύτην θέσιν καὶ ἀποστολὴν.

Συγχαίροντες δὲ αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ, εὐχόμεθα τὴν εἰς τὴν ἄνω θέσιν ἐκπληρωσὴν τοῦ θρησκευτικοῦ του ἐγγύς, ἐπὶ μεγίστη πνευματικῇ καὶ σωματικῇ ὀφελείᾳ τῶν τροφίμων τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ιδρυμάτος.